

жена която страдаше отъ крзвотеченіе дванадесеть години, пристъпи изъ отзадъ, и допрѣ са до полъта на дрехъта мѡ. Защото дѡмаше въ себе си: ако са допръ само до дрехъта мѡ, ще оздравѡмъ. А Исусъ като са обзрна та ѡ видѣ рече: дързай дъщи; вѣрата твоѡ исцѣли та. И отъ този часъ оздравѣ жената. И когато доде Исусъ въ къщата князова, и видѣ свирцы те и народа въ смѡщеніе, рече имъ: идѣте си; защото момичето не е умрѣло, но спи. И присмивахъ мѡ са. А като испъдихъ народа, влѣзе Исусъ, хвана ѡ за ръката; и момичето стана. И расчвса тѡй по сичката онъзи зема.

И БКТЕНІЕ.

Помилди насъ Бѡже, повелищѡй, милости твоѡй, мѡлимтисѡ ѡслабиши и помилди.

Еще мѡлимсѡ тебѣ всемилостивомѡ Гѡсподѡ, ѡкоже Езекиимы слѣзы, Манассіино и Пѡневѣтанъ покаѡніе, и Давѡдово исповѣданіе прѡлаз еси, и скѡро тѣхъ по-